

my, Heer, daer van reyn.

5 Want in den doot feer wree-de

Wie is 't die daer verbrede U lof en

eer bequaem? Niemand fal in der

hellen Uwen prijs schoon vertellen,

Noch dancken uwen naem.

6 Ick ben moed' en verflagen

Van gantsch den nacht te klagen:

Ick doe swemmen voorwaer,

Mijn bedde met mijn weenen,

En mijn leger met eenen,

In mijn tranen eenpaer.

7 Mijn gedaente met al - len, Is

nu, Heer, gantsch vervallen, Door

gedurigh geklagh; Om dat aen

allen zijden, Mijn vyanden verblij-

den Voor my met groot gelach.

8 Gy boose wilt nu wijc-ken,

Gy wreede desgelijken,

Vertreckt nu haest van hier:

Godt heeft mijn treurigh klagen,

Na sijn goet welbehagen,

Verhoort seer goedertier.

9 Godt en wil niet verach-ten

Mijn gebedt, noch mijn klachten,

Maer hoort my t' sijner eer:

Mijn beden hem bewegen,

Ick heb van hem verkregen

Mijn begeerten en meer.

10 Daerom zijn nu met schan-den

Beswaert al mijn vyanden,

Verbaest zijn sy gewis, Te ragg' moe-

ten sy keeren, Met schaemte en on-

ceren, Want my Godt soo goet is.

Den VII. Psalm.

O P u hoop ick, Heer, t' allen

tijden, Wilt my doch voor al die be-

vrijden, Die my haten met onverstant,

Dat ick hen niet vall' in de hant:

Dat haer Overste my niet vange,

En my als eenen leeuwe strange,

Niet verniel, en make ter schant,

Bloot zijnde van uwen bystant.

2 Godt, op wien ick hoop met verlan-

gen, Heb ick mijn dagen sulcks began-

gen, Als sy toeschrijven uwen krecht;

Is in mijn hant eenigh onrecht? Heb